

Nobilissime Domine,

Hoc ipso momento, quo gratissima tua mihi traditur,
 calammum in manus sumo, ut videas veram me misere
 attulisse causam dilatae scripturae. Expectationem scilicet
 Responsionis ad Ch. Salmatinum; quatenus et ego non quies-
 centem ex ingenio eius tecum auguro. Si pergit, ut coepit,
 me volente faciat; si mutat manum, sequar eodem pede.
 Non mecum agit, ut cum alijs, quos nominas; nec fortassis,
 si potest, agat. Ille vulgarem, et receptam Sactemus
 interpretationem defendit; ego novam, & meam, quam tamquam
 & Graeca lingua probat, & res ipsa confirmat. In mihi
 autem controversiae Plompium, post lectam inter exerti-
 tationem ad sua mutata in meam transferre scribit. Non ali-
 ter posse mihi videtur, qui in praxi medica satis versatus.
 Caeterum, quod ad ea, quae vernaculo sermone conscripsi,
 nec potius corrente prolo offendi, nollem quid mandijstes,
 non enim digna oculos subire tam accuratos. Quia tamen
 nunc excusare me possum infra duo, facile veniam mihi
 impetraturum spero impudenti audacia. Utinam meliora
 offerre potuissem placando submissum; sed nec sic, si satis mihi
 nota generosi animi comitas, placabilem. Dordrecht v. Kal.
 Quintil. 1710 c. XII.

¹ Pro fortitudine fore scientem omniferam,
 quam tibi, vir illustris, felicissima voto.

Illustri nomini tuo
 devotiss. client

Beverwijck

Hug. 37.

